

verheugen, dat hier zoo ruime geldmiddelen voor een proefneming beschikbaar zijn gesteld. Of de uitkomsten, daarmede te bereiken, gelijkwaardig zullen zijn, aan die, welke worden bereikt aan zee en in het hooggebergte, waar een ervaring van vele jaren reeds een oordeel heeft mogelijk gemaakt, valt af te wachten. Dat het hier gekozen klimaat een zeeklimaat in geneeskundigen zin zou zijn, is moeilijk vol te houden, tenzij argumenten worden aangevoerd, die thans nog niet zijn openbaar gemaakt.

Wetenschappelijke vraagstukken in het publiek te bespreken, kan nuttig zijn, doch men hoede zich er voor, dan meeningen te verkondigen, die den toets der wetenschappelijke kritiek nog niet hebben doorstaan.

's-Gravenhage, 4 October 1925.

C. M. MOL.

„CREEPING DISEASE”.

Naar aanleiding van de casuïstische mededeeling van LEVY uit Apeldoorn over een geval van „Creeping Disease” 1) zij het mij vergund het volgende op te merken.

„Creeping Disease” wordt in Indië niet zoo heel zelden gezien. Uit mijn Atjeh-tijd herinner ik mij o.a., dat zij vrijveel voorkwam bij fuseliers, die in de rhimboe gepatrouilleerd hadden. Zij was dan bij voorkeur gelocaliseerd op den voetrug. Heftig jeuken van de aangetaste plaats bracht hen bij de dokter. De behandeling, die ik ten slotte, na allerlei geneesmiddelen geprobeerd te hebben, toepaste, bestond uit: Slijten van dat gedeelte van den gang, waar het proces voortkroop en flink inwrijven met 10 pCt. jodiumtinctuur. Na 2 of 3 dagen, wanneer de prikkeling verdwenen was, was de zaak dan in orde.

Na mijn terugkeer te Soerabaja sedert begin dit jaar, zag ik nog twee keer deze afwijking, nu bij kinderen; wederom op den voetrug. De bovenvermelde behandeling gaf ook hier binnen enkele dagen genezing.

Soerabaja, September 1925.

P. BROERTJES.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

KOBURG. — **De monisten en de voortplanting.** Op de algemeene vergadering van den Duitschen Monistenbond, die van 4 tot 9 September te Koburg is gehouden, is als meening der vergadering uitgesproken, dat alle bepalingen, „die de voortplanting aan dwangwetten onderwerpen”, moeten verdwijnen. De afdrijving moet dus straffeloos kunnen gebeuren, en zolang dat niet het geval is, moeten „Sexualberatungsstellen” worden opgericht, ongeveer zooals de ambulatoria ter voorkoming van geboorten te Hamburg. Van deze uitspraak is bericht gezonden aan den Duitschen Artsendag. De *Münch. med. Wochenschr.* van 25 September is van meening, dat dit bericht in slechte aarde zal vallen bij den Artsendag, want de Deutsche artsen zijn niet van plan gelijk uit de besluiten van den Artsendag blijkt, de afdrijvingsepidemie te hebben bevorderen, maar veeleer naar hun beste krachten tegengaan.

Hebben de monisten, die ook op het stuk van voortplanting blijkbaar monisten, dikwijls zelfs nihilisten zijn, wel eens bedacht, dat hun monisme geen voordeel kenmerk is in den strijd om het bestaan, en dat uit den aard der zaak de menschensoorten die zich wel voortplanten, de overhand moeten krijgen in de natuur? En vinden zij het niet jammer, van *hun* standpunt, dat na een paar geslachten de wereld vol zal zijn van de nakomelingen der polyisten van heden?

1) *Ned. Tijdschr. voor Geneesk.*, 25 Juli 1925.